

THE ANGLLO - CATALAN SOCIETY

XXIII Annual Conference

Birkbeck College, Malet St., London WC1

Saturday, October 29 - Sunday, October 30, 1977

PROGRAMME

Saturday, October 29

- 12.30 for 1.00 p.m. XXIII Annual Lunch. The Barcelona Restaurant, Beak Street (off Regent Street), London W1
- 4.00 p.m. XXIII Annual General Meeting
- 5.30 p.m. Sr. F. Ribas i Massana (Barcelona)
 "Un economista dels anys 20: Joan Crexells i l'anàlisi de la capacitat econòmica de Catalunya"
- 8.00 p.m. Dr. Mercè Clarasó (St. Andrews)
 "The angle of vision in the novels of Mercè Rodoreda"

Sunday, October 30

- 10.00 a.m. Prof. G. Colon (Basel)
 "Els noms de la llengua catalana a través del temps"
- 11.15 a.m. Coffee
- 11.30 a.m. Dr. J. Casey (East Anglia)
 "Valencia and Catalonia: a study in contrasts"

The A G M and the lectures will be held in the Chemistry Lecture theatre of Birkbeck College: follow the signs from Main Entrance. No catering facilities will be available in Birkbeck (except for coffee on Sunday morning). There are plenty of eating places of various grades in the vicinity of the College.

UN ECONOMISTA DELS ANYS 20: JOAN CREXELLS I L'ANÀLISI DE LA CAPACITAT
ECONÒMICA DE CATALUNYA

1. Breu apunt biogràfic

Morí el 1926, a l'edat de 30 anys.- Pèrdua d'una gran esperança.- Un dels primers i més complets fruits del sistema cultural creat per la Mancomunitat.- El prototipus d'home d'una incipient escola normativa i positiva a casa nostra que alhora que intentava connectar amb els corrents culturals europeus del moment, s'arrelava en la tradició cultural catalana més genuïna.- A partir de la filosofia s'interessà per les matemàtiques, l'estadística i l'economia.- La seva obra escrita ha quedat escampada a diaris i revistes de caire intel·lectual.- Un intel·lectual polifacètic i heterodox.

2. La seva formació en el camp de l'economia

La realitat econòmica i social de la Catalunya dels anys vint, totalment mancada de dades.- El 1922 estudià estadística a la Universitat de Berlín.- Agregat a l'Institut Municipal d'Estadística de Munic.- A Itàlia visità els centres d'estadística.- Curs 1922-1923 a Londres, per estudiar estadística a l'University College, i el 1923-1924, al Galton Laboratory: període decisiu en la seva formació.

3. Crexells economista

Fou el primer que, a casa nostra, parlà de l'escola econòmica de Cambridge (Pigou, Marshall, Keynes) i de l'escola monetària d'Estocolm.- El febrer de 1925 inicià el periodisme financer al país amb el pseudònim d'"Observer".- A mitjan 1924 fou nomenat secretari de la Secció d'Estadística del Foment de Treball (Barcelona).- Peoner esforçat i seriós en l'anàlisi de l'economia catalana moderna.

4. La seva opinió sobre la capacitat econòmica de Catalunya

El seu desacord amb la visió estreta de la Lliga.- Gener de 1923: conferència de Cambó a la Barceloneta.- Febrer-març de 1923: "L'endemà de les festes" (sèrie de quatre articles).- L'estructura econòmica (extensió, població, camp/ciutat, fiscalitat, finances, comerç exterior) dels Països Catalans comparada amb la d'altres estats semblants d'Europa.- Les possibilitats econòmiques d'una Catalunya independent.

5. Les anàlisis posteriors de l'economia catalana

Durant l'Autonomia (Fàbregas).- Des de l'exili (Pi-Sunyer, Costa, Batista i Roca).- Des de l'interior (Maluquer i Sostres, Ros Hombravella-Montserrat, Trias Fargas).- Breu comentari.

6. Petit balanç de l'economia catalana d'avui

L'economia catalana sota el franquisme.- Pèrdua de pes relatiu.- Dèficits alarmants en infraestructures i equipaments col·lectius.- Impacte més gran de la crisi del petroli.- Dos terços de la producció catalana són controlats des de fora.- L'economia catalana s'està descapitalitzant.- Som la "perla" de les finances espanyoles.- Estem sotmesos a un drenatge quantios de recursos que fugen del nostre control per la via del sector públic.- El gran superàvit de les finances espanyoles a Catalunya cobreix més que sobradament el petit dèficit comercial d'Espanya amb Catalunya.- Migradesa de les "hisendes locals".- La inversió pública.- El drenatge dels recursos del sistema financer (bancs i caixes).- El crèdit oficial.- La importància del comerç exterior català.- L'entrada problemàtica a la CEE.- La "devolució" inexcusable de la nostra sobirania econòmica, fiscal i financera.

Frederic Ribas

15 juny 1977

VALENCIA AND CATALONIA: A STUDY IN CONTRASTS

This paper will look at some of the distinctive features of society south of the Genia - the absence of the hereu, the role of the minifundia, the legacy of one of the harshest feudal regimes in the peninsula, the failure to develop an adequate industrial base, the weakness of the middle class, and the traditional pro-Castilian orientation of the ruling elite. It will seek to examine some of the long-term historical roots of the much decried 'bunker barraqueta' mentality.

Jim CASEY

University of East Anglia

THE ANGLE OF VISION IN THE NOVELS OF MERCE RODOREDA

An examination of the angle of vision, or narrative point of view, in Rodoreda's novels shows that she has used a number of different techniques in this respect. The fact that it is a subject to which she has given thought can be seen from many of the changes made in the second version of Aloma, published more than thirty years after the first, and showing a desire to achieve a more unified angle of vision. In this study her five major novels are examined and we see the importance of the angle of vision in each of them. In some of the novels the viewpoint chosen has much to do with the success of the work, as, for instance, Colometa's highly individual, first person description of the world she experiences in La Plaça del Diamant. In others, as in Jardí vora el mar, the narrative situation chosen does not seem so appropriate, and this has far reaching effects on the novel as a whole. Chronological considerations also appear to be linked with this aspect of the novels, and a clear development can be traced in the five books considered.

Mercè CLARASÓ

University of St. Andrews

G. COLON, Els noms de la llengua catalana a través del temps.

El català, com gairebé totes les llengües, ha passat al començament de la seva història, per un període d'anonimat: vulgar, romanç, pla, etc. Poc a poc hom arribarà a la designació de catalanesch i finalment de català. Aquest darrer nom, però, no deixa d'ésser 'conflictiu' fins als nostres dies: unes parts del domini, per raons diverses, el rebutgen i recorren a mallorquí i sobretot a valencià. Hi ha també el subterfugi de vernacle. Durant quatre segles hom assajà de dir-ne llemosí de la llengua comuna antiga. Espero detenir-me a esbrinar les causes d'aquestes incongruències, tot prestant preferent atenció a llemosí i a valencià.